

HEILIGE JOZEFMARIA ESCRIVÁ

BULLETIN NR. 1

OKTOBER 2009

Foto: Standbeeld van de heilige Jozefmaria aan de buitengevel van de Sint-Pietersbasiliek te Rome, ingezegend door paus Benedictus XVI op 14 september 2005.

Tot aan de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá op 6 oktober 2002, verschenen er 26 bulletins met informatie over zijn leven, gunsten die mensen op zijn voorspraak verkregen en de voortgang van zijn heiligverklaringproces. Op veler verzoek beginnen wij nu – zeven jaar later – met een nieuwe serie bulletins met herinneringen aan en gunsten op voorspraak van de heilige Jozefmaria.

HERINNERINGEN

In 1959 begon het Opus Dei in Nederland. Een gebeurtenis waar Jozefmaria Escrivá nauw bij betrokken was. Mgr. Steinkamp vertelt over zijn herinneringen.

2

SOCIAAL BEWOGEN

Jozefmaria Escrivá was sociaal bewogen en is voor velen een bron van inspiratie bij tal van sociale initiatieven en bij het oplossen van maatschappelijke problemen. In dit bulletin zijn hiervan enkele voorbeelden opgenomen.

7

GUNSTEN

Mensen over de hele wereld melden gunsten die zij verkrijgen op voorspraak van de heilige Jozefmaria.

10

50 JAAR OPUS DEI IN NEDERLAND

Vorbereidingen: 1955-1959

Herinneringen aan Jozefmaria Escrivá

“Omdat de stichter er geweest is, heeft de kerk extra betekenis voor ons.”

Voordat de jonge priester Hermann Steinkamp zich in 1959 als eerste van het Opus Dei in Amsterdam vestigde, had Jozefmaria Escrivá driemaal een bezoek aan Nederland gebracht. Mgr. Steinkamp vertelt hierover: *“Het eerste bezoek van onze stichter was in december 1955. Hij kwam met de auto vanuit Rome via Zwitserland, Frankrijk en België naar Nederland. Later vertelde hij dat hij zich de aankomst in Amsterdam goed kon herinneren. Hij kwam in de late middag bij schemer en mist aan. Als buitenlander keek hij verbaasd naar een zee van lichtjes die door de straten zweefden: het bleken fietsers te zijn die na hun werk massaal naar huis gingen.”*

Op een van deze reizen bezocht hij ook de Onze Lieve Vrouwekerk aan de Keizersgracht. *“Hij kwam met zijn latere opvolger Álvaro del Portillo, die een afspraak had met een pater redemptorist in het klooster naast de Onze Lieve Vrouwekerk. De kerk heeft een zijaltaar met een beeldenreliëf van sint Jozef die in de laatste ogenblikken van zijn leven door Jezus en Maria wordt bijgestaan. Dit in de kerkelijke kunst niet gebruikelijke tafereel sprak de heilige Jozefmaria zeer aan. Hij bleef er een tijdje bidden.*

De pastorale zorg van de Onze Lieve Vrouwekerk is nu toevertrouwd aan priesters van het Opus Dei. Omdat de stichter er geweest is, heeft de kerk extra betekenis voor ons.”

Foto: De stichter – in het midden – tijdens een van zijn reizen door Nederland, bij een molen in Reek (N. Brabant)

Mgr. Steinkamp: Een terugblik op 1959
Droom en je dromen zullen tekort schieten

“Als ik zie wat er van het Opus Dei geworden is sinds de stichter mij zei dat hij aan mij dacht om het Werk in Nederland te beginnen, dan zijn deze woorden van de heilige Jozefmaria nu, 50 jaar later, zeker van toepassing.

Hij had in Haarlem een bezoek gebracht aan Mgr. J. van Dodewaard, destijds hulpbisschop, die hem vroeg of het Opus Dei in zijn diocees zou kunnen gaan werken.

Ik hoefde niet lang na te denken om op zijn uitnodiging in te gaan. Ik had scheikunde gestudeerd en was vervolgens naar Rome gegaan om theologie te studeren aan de universiteit van Lateranen. Op advies van de Vader, zo noemden we hem, kocht ik een Nederlands grammaticaboek, een missaal en het evangelie als eerste aanzet om me de taal eigen te maken. En zo zat ik soms op weg naar college in de ‘circolare’ - de tram - mijn nieuwe taal te leren.

Na mijn priesterwijding in Madrid ging ik naar Duitsland om van daaruit contact met de bisschop van Haarlem op te nemen. Aangezien hij een tijd afwezig zou zijn bracht hij me in contact met een professor van de Universiteit van Amsterdam, prof. Barendse. Hij zou me kunnen helpen bij wat ik nodig had. Dat heeft hij heel grondig gedaan. Toen hoorde ik voor het eerst van de verzuiling. Ik kon me niet zo gemakkelijk een voorstelling maken van het fenomeen dat de verschillende kerken en ideologieën in scherp geïsoleerde groeperingen scheidde, en dat niet alleen wat de kerkgang betreft, maar in alles, zelfs in zaken als het sportleven.

Ik kwam van de andere kant van de Nederlandse grens met Duitsland. Mijn moeder had

Nederlandse voorouders en ik had erop gerekend dat dit een pluspunt was om in het land te acclimatiseren, maar nee! In het naoorlogse Europa leefde de Schengen-spirit nog niet.

Prof. Barendse introduceerde me bij de familie Plenkens aan de Willemsparkweg 203, waar ik tot april 1961 op een zolderkamer heb gewoond.

Op zeven oktober kwam ik in Amsterdam aan met de bedoeling er definitief te blijven. Ik kon de H.Mis in de Obrechtkerk, O.L.Vrouw van de Rozenkrans, lezen en voor de inburgering schreef ik me in bij de faculteit van Nederlandse Taal en Letterkunde van de Universiteit van Amsterdam.

Mgr. J. van Dodewaard kreeg korte tijd na zijn installatie een hartinfarct, waardoor hij enkele weken uitgeschakeld was. Dit vertraagde de weg om groen licht te krijgen voor de vestiging van het Opus Dei in Nederland. Een van de eerste voorwaarden om met een studentenhuus te beginnen – dat was onze wens en daarover had ik met de bisschop gesproken – was het fiat van alle studentenmoderatoren.

Van het leven als student ging ik over op het werken als assistent in een laboratorium organische scheikunde van de Universiteit van Amsterdam aan het Roeterseiland, ik moest immers in mijn levensonderhoud voorzien. Het oprichten van het studentenhuus duurde langer dan verwacht, maar uiteindelijk kreeg ik een brief van de bisschop, gedateerd op 1 april 1961, met de nodige vergunningen om het studentenhuus te beginnen. Ik kon de komst van de anderen voorbereiden!”

Jozefmaria Escrivá nogmaals in Amsterdam

Als een vader

De laatste keer dat de stichter Nederland bezocht was op 6 september 1961. Hij werd vergezeld door Álvaro del Portillo en door de huidige prelaat van het Opus Dei, Javier Echevarría. Ze bezochten Leidenhoven, een pand in de Roemer Visscherstraat dat net gehuurd was. Een maand daarvoor hadden de eerste drie leden van het Opus Dei daar hun intrek genomen.

Foto: De stichter met de eerste drie leden van Nederland. Links Mgr. H. Steinkamp.

“Het huis was in verbouwing en bij gebrek aan meubilair konden we de stichter geen fatsoenlijke ontvangst bieden. Hij zei echter dat hij voor de vogels was gekomen en niet voor de kooi. We konden de gasten alleen wat limonade aanbieden in oude bekers en kopjes zonder oren. Bij het zien van de stand van zaken wilde de stichter met ons in een restaurant gaan eten. Hijzelf at bijna niets, maar hij genoot er zichtbaar van dat wij sinds lange tijd weer van een goede maaltijd konden genieten.”

Volgens mgr. Steinkamp was de heilige Jozefmaria die laatste keer vooral gekomen om de eerste leden een hart onder de riem te steken: *“Alle begin is moeilijk. Het rijke Roomse leven straalde nog pracht en praal uit. Van een collega-priester kreeg ik te horen: ‘Wat kom je eigenlijk doen? We hebben hier alles al.’ Door een wijd verbreid klerikalisme werd de seculiere geest van het Opus Dei niet door iedereen begrepen. De stichter moedigde ons aan met geduld verder te gaan. Hij herinnerde ons eraan dat Nederland in het recente verleden het land was dat in absolute getallen de meeste missionarissen aan de Kerk had gegeven.”*

Opus Dei in Nederland 50 jaar later

Op 24 juni 2009 schetst mgr. Eijk tijdens de plechtige Eucharistieviering ter gelegenheid van de liturgische feestdag van de heilige Jozefmaria Escrivá in de Catharinakathedraal te Utrecht deze periode van de katholieke kerk in Nederland als volgt: *“Wat troffen de Nederlandse pioniers van het Opus Dei aan toen ze in 1959 kwamen? Aan de buitenkant was de Kerk een bloeiende organisatie. De kerken waren vol, de Missen waren vol. 12% van alle missionarissen over de hele wereld waren afkomstig uit ons land. Dat zou niet lang meer duren. Vier jaar later kwam de grote omslag. Luidkeels werd*

door veel priesters, leken en religieuzen de hymne aangeheven: 'Weg met ons.' Je staat verbaasd als je daar naar terugkijkt. Met zelfhaat keken katholieken naar hun verleden. Alles moest overboord. Kazuifels, eerst met de grootste eerbied omgeven, werden gedragen door hippies in het Vondelpark. Een tweede Beeldenstorm woedde."

"Met het blote oog zag je elke zondag minder kerkgangers; een kwart van de Nederlandse priesters trad uit. De geloofsoverdracht stakte op scholen en in de gezinnen... We kijken nog steeds tegen de dramatische gevolgen van deze periode aan. Hoe kon in zo'n korte tijd de Kerk in Nederland in elkaar storten? Voor wie thuis was in de Kerk kwam dit echter niet plotseling; insiders wisten dat in de tweede helft van de jaren '40 katholieken al aan het seculariseren waren."

"Eind vijftiger jaren ervoer men in toenemende mate een scheiding tussen geloof en leven. Daardoor verloor het geloof zijn betekenis, ook al was de Kerk aan de buitenkant nog zo'n bloeiende organisatie. In 1948 schrijft de toekomstige paus Johannes Paulus II over de Nederlandse Kerk: Wat ik mis is dit: een doorleefd geloofsleven, een persoonlijke relatie met Christus."

"Dit werd duidelijk in de jaren zestig. Toen kwam Opus Dei in 1959. Op een dramatisch moment voor de Kerk. Tegelijkertijd op het juiste moment. God heeft in zijn voorzienigheid altijd in de Kerk nieuwe bewegingen doen ontstaan, met een spiritualiteit, gegrond in het geloof van de Kerk, die het mogelijk maakte onder de nieuwe maatschappelijke omstandigheden te komen tot een levend en voor het dagelijks leven betekenisvol geloof."

"Specifiek voor de spiritualiteit van het Opus Dei is dat zij een link legt tussen geloof en leven door een bijzondere aandacht voor de heiliging van de dagelijkse arbeid en bezigheden."

"We kijken terug op een halve eeuw die niet gemakkelijk was, maar waarop de Nederlandse afdeling van het Opus Dei en de Nederlandse Kerkprovincie met dankbaarheid terug kunnen kijken."

"Durven uitvaren ook als je het idee hebt dat je niet veel zal vangen. Dat heeft het Opus Dei gedaan en doet het nog. De vangst is niet massaal, niet in de westerse Kerk en niet in het Opus Dei, maar dat vraagt de Heer ook niet. Er was vangst. Veel mensen hebben langs deze weg Christus ontdekt en de spiritualiteit van de heiligheid in het dagelijkse leven, en vervolgens zijn zij zelf vissers van mensen geworden."

Foto: Mgr. Dr. W. Eijk,

tijdens de preek op 24 juni 2009

Werken en leven
van de heilige Jozefmaria:

www.josemariaescriva.info

www.escrivaworks.nl

www.opusdei.nl

www.deboog.nl

WAT DOET HET OPUS DEI IN NEDERLAND?

De belangrijkste activiteit van het Opus Dei is de evangelisatie in de eigen omgeving: in familie- en vriendenkring, op het werk en in de sociale relaties. Daarnaast zetten sommige leden gemeenschappelijke initiatieven op, samen met medewerkers van het Opus Dei en anderen.

Studentenhuizen

In Amsterdam ging in 1961 studentenhuus **Leidenhoven** van start. Een paar jaar later volgde studentenhuus **Aenstal** voor meisjes. Toen kardinaal Alfrink in 1972 toestemming gaf voor het begin van het Opus Dei in het aartsbisdom Utrecht schreef hij: *Crescat opus ad Dei gloriam et hominum salutem* (dat het werk mag groeien tot eer van God en heil van de mensen). Kort daarna begonnen in Utrecht **Lepenburg** en **Hogeland**.

Jongerenclubs komen voort uit de belangstelling van ouders en leden van het Opus Dei, om kinderen een zinvolle vrijetijdsbesteding aan te bieden en ze te helpen in hun groei naar volwassenheid. Info: www.deborcht.nl en www.josko.nl/lariks

Conferentieoord Zonnewende is sinds 1987 een trefpunt voor mensen met belangstelling voor activiteiten op het gebied van levensbeschouwing, algemene ontwikkeling, gezin, opvoeding en cultuur. Info: www.soka.nl

Europrof, een beroepsopleiding voor de horeca, banket en hospitality is in 1991 opgericht. Info: www.europrof.nl

Onze Lieve Vrouwe Kerk. De pastorale zorg van deze rectoraat-kerk in de binnenstad van Amsterdam (aan Keizersgracht 220) is door de bisschop van Haarlem-Amsterdam toevertrouwd aan priesters van het Opus Dei. Info: www.olvkerk.nl

*“Opdat er
elke dag minder
armen zijn,
minder
analfabeten,
minder zielen
zonder geloof en
hoop, minder
oorlogen, minder
onzekerheden en
opdat er meer
liefde en vrede is”
(Jozefmaria Escrivá).*

JOZEFMARIA ESCRIVÁ SOCIAAL BETROKKEN

Het gezin als leerschool

Jozefmaria Escrivá leerde al in zijn jonge jaren oog te hebben voor minder bedeelden in de samenleving. Zijn ouders hadden de gewoonte, zoals in vele andere dorpen en steden, op een vaste dag in de week een aalmoes te geven: *“Don José was een gulle geveer van aalmoezen; elke zaterdag vormde zich een lange rij armen voor zijn huis om een aalmoes te vragen; er was altijd voor iedereen iets”*. In het hart van de kleine Jozefmaria bleef een diepe indruk achter van een zigeunerin die niet zoals de anderen op zaterdag, maar op een andere dag van de week bij zijn moeder aanklopte.

Ook op andere momenten deed de jonge Jozefmaria ervaring op: als zij naar de Mis gingen op zon- en feestdagen gaf zijn vader hem geld om het aan de bedelaars bij de deur van de kathedraal te geven (uit: *A. Vázquez de Prada, El Fundador del Opus Dei, deel I, blz. 35 en 36, Rialp, Madrid 1997*).

*Foto: Jozefmaria Escrivá in
Jaltepec, Guadalajara (Mexico)*

op 14 juni 1970

Onder de zieken en armen in Madrid

Als jonge priester besteedde Jozefmaria veel tijd aan het begeleiden van zieke en stervende mensen in de ziekenhuizen van Madrid. Er was grote armoede en veel leed. De antibiotica bijvoorbeeld waren toen nog niet uitgevonden. Hij vroeg de zieken hun lijden op te dragen en gaf hen menselijke en bovennatuurlijke steun. Zijn hele leven was een uiting van deze geest van liefde.

“Dit beeld staat in mijn ziel gegrift: De Vader, geknield bij een zieke die op een armoedige strozak op de grond ligt. Hij probeert hem moed in te spreken met woorden die hoop en troost kunnen geven... Dit beeld blijft mij bij: De Vader, geknield naast het bed van mensen die gaan sterven, die hij troost en die hij over God spreekt” (uit *J.M. Cejas, Jose María Somoano en los comienzos del Opus Dei blz. 95, Herrero Fontana, Rialp, Madrid 1995*).

Jozefmaria en Afrika

Een groot hart hebben

“Het is niet zo dat wij een hart hebben om God te beminnen, en een ander hart om de mensen te beminnen: ons arme hart, van vlees en bloed, bemint met een menselijke en als het verenigd is met de liefde van Christus, ook met een bovennatuurlijke genegenheid. Dat, en niets anders dan dat, is de liefde die wij in onze ziel tot ontwikkeling moeten brengen” (*Jozefmaria Escrivá, Vrienden van God, nr. 229, De Boog, Utrecht 1994*).

Foto: Jozefmaria Escrivá in Rome

op 6 april 1971

Afrika staat bekend om zijn grote menselijke tragedies: miljoenen

vluchtelingen, een enorme verspreiding van AIDS, onophoudelijk oorlogen vooral in de regio's die in de tropen liggen.

Mgr. Javier Echevarria, prelaat van het Opus Dei, zei op 3 oktober 2002 in een interview met Federico Mandillo voor Missionary Service News Agency: *"Het belangrijkste werk van de prelatuur is dat van de individuele leden, dat wat ieder van hen, met persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid, binnen zijn of haar mogelijkheden doet. De Afrikaanse leden – Goddank zijn dat er intussen enkele duizenden – spannen zich, net als de leden uit andere delen van de wereld, in de eerste plaats in om hun geloof consequent te beleven. Dit brengt hen ertoe samen met vrienden en collega's projecten op te zetten om de geestelijke en materiële nood in hun land te lenigen. Zij lijden onder de problemen van AIDS, armoede, tribale rivaliteiten en trachten die op te lossen. Als christenen voelen zij zich midden in de wereld, juist in die wereld met haar licht- en schaduwkanten, geroepen om iets te ondernemen.*

Ik heb met de heilige Jozefmaria Escrivá een voorval meegemaakt dat illustratief is: Het

gebeurde in Kenia in de jaren 50, vlak voor de onafhankelijkheid. Enkele vrouwen van het Opus Dei besloten een school voor secretaresses te beginnen. De stichter van het Opus Dei, die alleen bij projecten werd betrokken als dat nodig was, stelde één voorwaarde: de school moest zonder enig onderscheid openstaan voor leerlingen van alle rassen, geloofsovertuigingen en stammen. Het was een besluit zonder precedenten. Allerlei vooroordelen en barrières moesten worden overwonnen. De initiatiefneemsters hielden voet bij stuk en wat onmogelijk leek werd werkelijkheid. Na een korte tijd is gebleken dat het samen leven van personen van uiteenlopende rassen en geloofsopvattingen niet alleen een mogelijk, maar een noodzakelijk middel is tegen onverdraagzaamheid."

Op 6 oktober 2002 is het solidariteitsfonds Harambee van start gegaan. Aanleiding was de dankbaarheid voor de heiligverklaring van Jozefmaria Escrivá met anderen te delen. Sindsdien zijn er 28 projecten in 14 verschillende landen uitgevoerd. In dit tweede lustrum steunt Harambee vijf onderwijsprojecten van sub Sahara Afrika.

DEVOTIE TOT DE HEILIGE JOZEFMARIA

GEBEDSVERHORINGEN

Ze boden me de baan aan

De heilige Jozefmaria verhoorde mijn verzoek om werk te vinden. Ik was al langer dan een jaar zonder werk. In deze periode stuurde ik meer dan 500 sollicitatiebrieven en, hoewel ik de nodige diploma's heb, lukte het niet. Gisteren ging ik nogal moedeloos naar een sollicitatiegesprek, daar ik naar vele andere gegaan was zonder succes. Maar ze boden mij de baan meteen aan en wilden verder niemand anders interviewen. Ik was net klaar met een noven tot de heilige Jozefmaria, en ik ben zeer dankbaar voor zijn bemiddeling.

S. G., VS, 5 augustus 2009

Mijn vrouw was stervende

Een paar maanden geleden lag mijn vrouw op sterven en toen herinnerde ik me dat ik moest bidden. Ik zocht naar een kapel in het ziekenhuis en vond daar een bulletin van Jozefmaria Escrivá. Ik bad met geloof om zijn voorpraak, omdat mijn vrouw verliezen zou betekenen verder te gaan zonder een deel van mij. Ik weet niet hoe, maar alles veranderde en ik heb mijn echtgenote nog. In deze periode is er voor mij veel gebeurd en mijn vertrouwen in "Jozefmaria Escrivá" groeit elke dag. Ik veranderde ook zelf, maar ik ben nog steeds een zondaar.

M.P., Brazilië, 11 juni 2009

Hij ontwaakte uit een coma

Sinds mijn eerste jaren als student had ik altijd een prentje van de (toen nog) zalige Jozefmaria Escrivá de Balaguer bij de hand, die ik op een dag gekregen had van een familielid. Vele jaren

later ruilde ik dit in voor een van na zijn heiligverklaring en ook deze had ik altijd bij mij. Nu heb ik een oom met een ernstige hersentumor. Hij werd geopereerd, maar enkele dagen daarna zag het er zeer slecht voor hem uit. Dit weekend kreeg hij een spoedoperatie, maar ontwaakte daarna niet uit de coma.

De arts vertelde ons dat zijn situatie zeer ernstig was en dat als hij nog niet bij kwam dit zeer waarschijnlijk ook niet meer zou gebeuren. Ik liet daarop het prentje van de heilige Jozefmaria bij hem achter. In de namiddag kwam mijn oom alsnog bij. Nu hebben ze hem verplaatst van de intensive care naar een gewone kamer en heeft hij het prentje nog bij zich. Hoewel zijn ziekte ongeneeslijk is, zal ik nooit het vertrouwen verliezen dat Escrivá ons zal helpen hem nog een paar jaar bij ons te hebben en dat hij niet hoeft te lijden. Dank aan de heilige Jozefmaria.

N.N., 30 maart 2009

Maanden met moeilijkheden in het beroep

Graag getuig ik van de steun die de heilige Jozefmaria mij heeft verleend. Na enkele maanden met veel moeilijkheden in mijn beroep raakte ik in een depressie. Jozefmaria heeft al mijn wensen verhoord. Ten eerste dat ik weg zou kunnen uit deze omgeving en ten tweede dat mijn inkomen er niet op achteruit zou gaan. Sindsdien ben ik aan het bidden om hulp bij het vinden van een baan waarmee ik mij kan onderhouden. Ik hoop dat de heilige Jozefmaria en Don Alvaro mij deze gunst willen verlenen.

Maud, Frankrijk, 18 maart 2009

GEBED

*God, U hebt op voorspraak van de maagd Maria
aan de heilige priester Jozefmaria
talrijke genaden geschonken
en hem uitgekozen als een trouw instrument
om het Opus Dei te stichten, dat een weg is
ter heiliging in het beroep en in de
dagelijkse plichten van de christen.*

*Geef dat ook ik van alle ogenblikken
en omstandigheden van mijn leven
gebruik maak om U lief te hebben
en met vreugde en eenvoud ten dienste te staan
van de Kerk, de paus en de zielen,
om de wereld het licht van het geloof
en van de liefde te schenken.
Verleen mij op de voorspraak
van de heilige Jozefmaria
de gunst die ik U vraag... (eigen intentie).*

Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

Imprimatur: + Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei

Dit informatiebulletin
wordt gratis verspreid.
Een bijdrage in de onkosten
is welkom op bankrekening
37.40.023 ten name van
*Hulpfonds Bureau
heiligverklaringen Opus Dei,
Amsterdam.*

Wij zijn onze lezers erkentelijk
wanneer zij ons namen en
adressen opgeven van mensen
die het ook op prijs stellen
dit Informatiebulletin te
ontvangen.

Prelatuur van het
Opus Dei – Bureau
voor heiligverklaringen
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info@opusdei.nl

ISSN: 1383-3081